Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 104 (1854) ♦ Четвер, 4 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

МОЖНА ЖНИВУВАТИ. Залишилося серпи підрахувати

Врожай-98

Іноземних кредитів під державні гарантії для придбання імпортних зернозбиральних комбайнів нинішнього року, повідомив міністр АПК Борис Супіханов, не передбачається. Агровиробники, мовляв, необхідну сільськогосподарську техніку купуватимуть самотужки. Де кошти брати, міністр не уточнив.

Порівняно з минулим роком, парк зернозбиральних комбайнів скоротився більш як на 6 тисяч. З уцілілих лише 29% готові вийти у поле. За квітень-травень відремонтовано 20 комбайнів. Максимальний процент готовності техніки в Закарпатській області (48%), але парк кораблів ланів там найменший у країні. Далі у «лідерах» Донеччина (40%). На Житомирщині, Рівненщині, Сумщині на колесах тільки кожен п'ятий агрегат.

Парламентська хроніка

Головне — стабільність у державі

Ранкове і денне засідання 3 червня

Чому до виборів Рух часто критикував політику Президента, а тепер об'єднався з президентськими силами? Відповідаючи на одне з численних запитань депутатів, претендент на керманича парламенту рухівець Іван Заєць сказав, що Рух — опозиційна сила і буде нею доти, доки не матиме більшості у ВР та керівних посад у державі. За словами І. Зайця, фракція НРУ співпрацюватиме з іншими, щоб ВР не стала гальмом для проведення реформ. У відповідях він також наголосив на необхідності прийняти нові податковий, цивільний і бюджетний кодекси. Хоча з виступу було зрозуміло, що пан Заєць не претендував і не розраховував на своє обрання. І всі передбачали, що невдовзі він має зняти свою кандидатуру.

(Закінчення на 2-й стор.).

Чи проводжатимуть пароплави на Дніпрі?

Ще років з десять тому Київський річковий порт — найбільший транспортний вузол на Дніпрі — відігравав значну роль у розвитку економіки столиці і всього Київського регіону. Тоді обсяги перевантажувальних робіт становили 30 млн. тонн за навігацію. Перевозилося 4 млн. пасажирів, які бажали відпочити на берегах славної річки. Окрім того, на будівельні майданчики міста завозилося до 10 млн. тонн піску, щебеню та каменю.

(Закінчення на 8-й стор.).

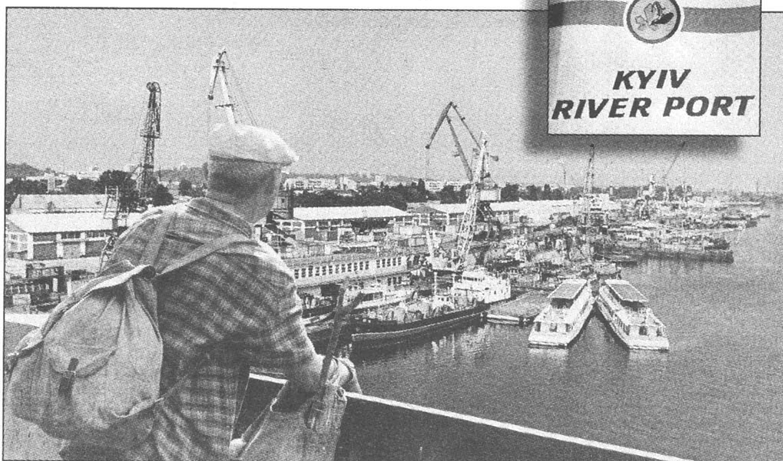

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Об'єдналися. Цього разу офіційно

Сьогодні в Ялті розпочинається дводенна зустріч глав держав/урядів країн—учасниць Чорноморського економічного співробітництва (ЧЕС), ініційована Україною. У ній візьме участь Президент України Леонід Кучма.

Це вже четверта така зустріч за шість років діяльності об'єднання. Нинішній саміт має відіграти особливу роль, адже на ньому ЧЕС буде проголошено міжнародною регіональною організацією. Тому подія матиме великий резонанс у ділових колах світової спільноти.

(Закінчення на 4-й стор.).

Стовпи розставимо

Проблеми делімітації сухопутної ділянки українсько-російського кордону обговорюються на засіданні спеціальної комісії. 2—4 червня вона визначає методологію та порядок проведення делімітації. Делегацію України очолив посол України з особливих доручень Юрій Костенко, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Чорноморська новинка з потужним «характером»

З конвеєра Одеського автоскладального заводу зійшов перший потужний трейлер міжнародного зразка. Його випуск розпочато за проектом спільного українсько-канадського підприємства «Монд-Україна». Новинка складається з металевого контейнера обсягом 90 кубічних метрів і тягача на базі вантажного автомобіля відомих світових фірм й може перевозити до 28 тонн сухих вантажів. Усі комплектувальні для трейлера поки що постачає канадська фірма «Монд», а працівники «ОдАЗу» складають машини. З часом, однак, багато що виготовлятимуть на суміжних підприємствах України. Перші замовлення вже надійшли на одеський завод «Центролит». Контракт між СП й «ОдАЗом» передбачає випуск 150 машин на рік. Інтерес до новинки вже виявили десятки фірм різних країн.

Лист на першу сторінку

Тоді був голод. А тепер?

1947 рік. Мені 12. Ніч, а я не сплю і тихо скиглю: "Хочу їсти, мамо, дай хліба..." Що відчувала тоді моя мама, розумію тепер сама. У мене на утриманні кругла 14-річна сирітка, котрій я — і мама, і тато. Десять місяців не одержує вона гроші, що виділила їй держава за втрату годувальника. До якого Бога йти зі скаргою?

Л. ТКАЧИК.

Львівська область.

P.S.

○ У вівторок один із шахтарів, що брали участь у пікетуванні Дніпропетровської облдержадміністрації, помер.

○ Рівень безробіття у Тернополі перейшов десятитисячний рубіж.

○ Два автобуси типу «КАВЗ» зіткнулися в центрі Миколаєва. Госпіталізовано 8 пасажирів, двоє з яких — у тяжкому стані.

Постанова Верховної Ради України

Про деякі заходи щодо забезпечення погашення заборгованості по виплаті заробітної плати, стипендій, пенсій, інших соціальних виплатах населенню

Зважаючи на загострення соціально-економічної і політичної ситуації в Україні у зв'язку із заборгованістю по виплаті заробітної плати, у тому числі по вугледобувних, вуглепереробних та шахтобудівних підприємствах, стипендій, пенсій та інших соціальних виплатах населенню і з метою вишукання коштів на погашення такої заборгованості Верховна Рада України **постановляє:**

Кабінету міністрів України до 9 червня 1998 року проінформувати Верховну Раду України:

про виконання статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік» станом на 1 травня 1998 року;

про заходи щодо виконання доходної частини бюджету у повному обсязі та забезпечення погашення заборгованості по виплаті заробітної плати, стипендій, пенсій, інших соціальних виплатах.

Президія першої сесії Верховної Ради України.

м. Київ,
2 червня 1998 року.
№ 15-XIV.

У номер

Стратегія вже зрозуміла

Чергове засідання міністрів закордонних справ держав—членів ЦЄІ відбудеться 5–6 червня на острові Бріоні (Хорватія). У ньому візьме участь делегація України на чолі з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком.

Передбачається, що учасники засідання обговорять питання співробітництва у світлі стратегічних напрямів ЦЄІ, які були ухвалені на зустрічі глав урядів держав—учасниць ЦЄІ у Сараєво (Боснія і Герцеговина). Основну увагу буде приділено питанням економічного розвитку країн Центральної та Східної Європи, посиленню їх участі у процесах європейської інтеграції.

Парламентська хроніка

Шахтарям пообіцяли мінімум. І пояснили, що це... максимум

Вечірнє засідання 2 червня

В ОБІДНЮ ПЕРЕРВУ відбулося засідання погоджувальної ради фракцій, на якому було розглянуто два питання: перше — ініціативу близько 200 депутатів «поцікавитися» відповідальністю Кабінету міністрів за виконання вимог Конституції і чинного законодавства про оплату праці, виплату пенсій, стипендій і т. п. (це питання розглядатиметься наступної середи). Друге —розглянути на вечірньому засіданні інформацію уряду про вжиття ним заходів, спрямованих на ліквідацію заборгованості гірникам.

Як відомо, 22-й день триває шахтарський страйк. Гірники не ставлять жодного політичного питання. Просять єдиного — можливості одержувати заробітну плату. На це питання і мав відповісти перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Голубченко, який виступив на вечірньому засіданні. Доповідач повідомив: Кабінет міністрів зробив розрахунки, які дають можливість здійснити цього року поточні виплати заробітної плати шахтарям. Необхідні кошти уряд пропонує одержати за рахунок додаткових надходжень до державного бюджету після прийняття Верховною Радою деяких законодавчих актів, які Кабмін уже подав на розгляд парламенту.

Доповідач назвав й інші механізми одержання додаткових коштів, необхідних для ліквідації заборгованості гірникам. «Ми розглянули середньомісячне надходження за рахунок реалізації вугілля. Це приблизно 30 мільйонів гривень на місяць. Ми порахували і маємо такі пропозиції: 70 відсотків усіх надходжень віддати на заробітну плату... Отже, в нас є сума, яка забезпечує щомісячну виплату заробітної плати». Однак, розглянувши і порахувавши, уряд переконався, що повністю задовольнити економічні вимоги гірників зараз неможливо. Це не залежить від уряду, зазначив А. Голубченко, бо пов'язано із фінансовим станом держави, який, очевидно, у свою чергу, також не залежить від уряду (?) Те, що запропонував від імені Кабінету міністрів перший віце-прем'єр, «є максимально можливим за нинішньої економічної ситуації».

На сесії також виступив голова Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець. Він повідомив, що заборгованість із заробітної плати у вугільній галузі зростає щомісяця на 60—70 мільйонів гривень і на перше травня становила 2 мільярди 260 мільйонів гривень. В обговоренні інформації взяли участь народні депутати, обізнані в проблемах вугільної галузі.

Верховна Рада за підсумками обговорення прийняла за основу запропоновану урядом постанову. Цей документ планується ухвалити 4 червня, врахувавши всі зауваження, внесені парламентаріями та представниками шахтарських колективів.

Наприкінці вечірнього засідання виступив кандидат від фракції Руху на посаду Голови Верховної Ради Іван Заєць.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Головне — стабільність у державі

(Початок на 1-й стор.).

Звісно, більший інтерес викликав наступний виступ претендента на посаду Голови ВР Леоніда Кравчука (фракція СДПУ(о). Викладаючи своє бачення місця і ролі Голови ВР, Леонід Кравчук зазначив, що голова не може втручатися у повноваження інших гілок влади. Щоб йти вперед, а не протистояти одна одній, на його думку, треба розпочати з виконання норм Конституції та Регламенту, винести за межі парламенту суто політичні дискусії, розглядати пропозиції конкретних депутатів, а не партій, які вони представляють. Немає значення, з якої фракції надійде пропозиція, аби вона була обгрунтованою. Господар ВР — не її голова, а весь депутатський корпус. Найголовніше завдання парламенту — забезпечити стабільність у суспільстві. Він визначив пріоритетними три реформи: управління, політичну та економічну. Його модель економіки — це ринкова економіка при посиленні ролі держави.

Відповіді Л. Кравчука на запитання сприймали у залі бурхливо —під оплески правих і обурливі вигуки лівих. Він наголосив на важливості структуризованості парламенту, а також на тому, що без узгоджувальної ради фракцій жодне питання не повинно виноситися на розгляд ВР. А на репліку комуніста Федора Абрамова, невже ним не оволодівало почуття страху і покаяння за вдіяне, Л. Кравчук відповів: «Ні. Я відчуваю гордість з того, що причетний до історії». Поза тим, він відмовився відповісти на запитання про відповідальність за наслідки роботи трастів і компанії «Бласко», мовляв, це питання обговорюватиме лише тоді, коли Генеральна прокуратура внесе його на розгляд ВР. Після чого головуючий на пленарному засіданні Павло Лазаренко побажав, щоб кількість оплесків у цьому залі

збіглася з кількістю голосів.

Після такого емоційного збудження виступив від фракції НДП Олександр Бандурка. Він зняв свою кандидатуру з балотування.

Про пошук виходу із кризи та злагоду казав і останній претендент — самовисуванець Микола Габер, вперше обраний до парламенту за списками ПСПУ. У його виступі домінувала думка про потребу загальнонаціональної об'єднувальної ідеї — ідеї громадянського патріотизму, і не простежувалися позиції прогресивних соціалістів. Виступ перегукувався із його попередніми намірами створити власну партію — патріотичну партію України. Далася взнаки і робота промовця в Інституті зоології: запропонував для парламенту модель бджолиного вулика. Після цього один з лідерів ПСПУ Володимир Марченко повідомив, що М. Габера виключили із фракції. Що ж, це не перший випадок розколу чільних спискових рядів після виборів і бажання депутатів-одинаків «засвітитися» з високої трибуни. Хоча визначити, які погляди у М. Габера, так і не вдалося: він сказав, що охоче співпрацював би і з комуністами, і з націоналістами, і з народними демократами і з зеленими... Насамкінець він повідомив про намір вступити до фракції «Громада».

Після цього розпочалося обговорення кандидатів.

У заключному слові претендент на посаду Голови ВР Володимир Філенко (НДП) закликав вибрати не повторення комуністичного експерименту, а демократію і ринкову економіку, і зняв свою кандидатуру на користь єдиного кандидата від демократичних сил — Леоніда Кравчука. Так само вчинив і Іван Заєць (Рух).

Отже, в бюлетені для голосування залишилося три кандидатури: П. Симоненко, Л. Кравчук, М. Габер.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАНИ Б'ЮТЬСЯ, А В МУЖИКІВ ЧУБИ ТРІЩАТЬ

***Б**ЕЗПЕРЕЧНО, ситуація у Верховній Раді викликає суперечливі коментарі. Зокрема, чимало аналітиків у блокуванні виборів Голови ВР вбачають інтриги президентської команди. А що ж діється насправді? Невже дійсно виконавча гілка влади вирішила «загнуздати» законодавчу? Нові акценти — у розмові оглядача «Голосу України» з лідером фракції Руху В'ячеславом ЧОРНОВІЛОМ.*

— Минає перший місяць роботи нового складу Верховної Ради. Скажіть, будь ласка, чи фракція Руху задоволена розвитком подій? Чи все-таки народні депутати могли працювати більш продуктивно?

— Зовсім невдоволені, оскільки, по суті, роботи ми не розпочинали. Ми не можемо обрати керівництво Верховної Ради. Але я відкидаю спроби звинувачувати у цьому чотири правоцентристські депутатські фракції. Ті, хто звинувачує, не знає арифметики. Бо на сьогодні недообрано 17 депутатів, і без них фактично немає більшості. Наші чотири фракції нараховують близько 190 депутатів, а дві ліві — 155. Якщо додати прогресивних соціалістів, то їх буде 172 депутати. Навіть з «Громадою», яка чисто ситуаційно буває з лівими, бо це не ліва фракція, вони не мають більшості.

Позафракційні депутати — більше правого напряму, аніж лівого.

Тому в цій ситуації єдиний реальний вихід — «пакет». Адже чотири фракції, які не голосували, ні за яких умов ніколи б не віддали голоси за Петра Симоненка. І все, що він узяв, ми бачили. Найбільше — разом з «Громадою» — 191 голос, і 148 — без голосів «Громади». Навіщо чотири рази висувати його кандидатуру, коли вона постійно провалюється? Це наче хлопчик для биття. Але, очевидно, такі перипетії у залі когось задовольняють.

— Це продиктовано протистоянням гілок влади чи...

— Я думаю, що, скоріше, протистоянням усередині самої Верховної Ради по лінії «ліві—праві». Я, наприклад, щоб б там не казали, вважаю дивним поділ на «пропрезидентські» чи «антипрезидентські» фракції. Невже Президент у нас ідеологія? Підмінили хитро поняття «ліві — праві» чи «державники —антидержавники» «пропрезидентськими —антипрезидентськими». Я ніколи не вважав Рух пропрезидентською структурою. Забагато честі Президенту. А через півтора року як будуть ділитися? Теж на «пропрезидентські —антипрезидентські»?

Тому треба говорити про внутрішні ідеологічні розходження, інерцію того протистояння, яке було в минулій Верховній Раді.

Ми стоїмо за те, щоб узагалі лівий не був на чолі парламенту. У «пакеті» ми могли б погодитись, щоб один із заступників був з лівого флангу, а другий — з правого. Це було б найбільш справедливо. І навіть в інтересах лівих.

— А при такому розвитку подій, чи ймовірне протистояння законодавчої і виконавчої гілок влади?

— Звичайно, мине трохи часу — і Президент почне показувати пальцем на парламент. Скаже: «Нащо ми кидали шалені кошти на вибори, нащо ми їх обирали? Коли вони чубляться у залі і не можуть порозумітися? Кому потрібен такий парламент?»

Формально він не має підстав для розпуску, я вже про це казав. Того, що ми збираємося, достатньо для того, щоб парламент жив. Бо, відповідно до Конституції, його можна розпустити тільки в тому разі, коли ми не можемо зібратися 30 днів.

Але реально можна людей налаштувати проти нас: і проти правих, і проти лівих. А тому треба, щоб спрацював, до деякої міри, інстинкт самозбереження...

— Я маю на увазі дещо інше. Скажімо, керівництво обране. Як тоді? Чи зможуть співпрацювати дві гілки влади?

— Конфлікти якісь, безумовно, між виконавчою і законодавчою гілками влади будуть. І це — нормально. Тим більше, що виконавча влада не структурована. Але ці конфлікти не повинні виходити за цивілізовані межі. Щоб не було боротьби на життя і смерть, від якої тільки важче народові, бо ж пани б'ються, а в мужиків чуби тріщать.

— А чи такий розвиток подій при нинішній Верховній Раді, Президентові й урядові можливий?

— Якби нам удалося створити більшість — праву чи правоцентристську, ми поставили б питання про формування коаліційного уряду. Та сьогодні поки що невідомо, хто за що відповідає. Адже у нас був міністр-рухівець Юрій Костенко, лівий міністр —Віктор Суслов, третій — невідомо який взагалі, четвертий — незалежний ні від кого і так далі. Уряд повинен сповідувати єдину ідеологію. Навіть коаліційний уряд — поєднання близьких ідеологій.

Якщо ми на це не вийдем, анархія триватиме і далі.

— Що ж заважає сформувати коаліційний уряд?

— Відсутність у парламенті сформованої більшості. Зараз є група депутатів — їх небагато, але вони мають «золоту акцію», яка може сформувати уряд.

— А чи ймовірне формування коаліції чотирьох правоцентристських фракцій?

— Поки що немає ніякої коаліції. Є ситуаційна домовленість. І все. І взагалі відклали домовленість про формування якоїсь коаліції аж до виборів Голови Верховної Ради. Дехто взагалі заявляє, що не буде вступати ні до якої коаліції. Зокрема, «зелені». Можливо, вони змінять думку. Але поки що стверджують, що в коаліцію не підуть.

— Тобто одна з умов більш цивілізованого існування гілок влади — формування правлячої коаліції?

— Так. І більшості у парламенті, і формування уряду. Ми розуміємо, в опозиції зараз бути найлегше: ситуація в Україні жахлива. На критиці можна багато дивідендів узяти. Але люди перестають вірити. І ліві не досягли того успіху, який мали у 1994 році. І праві, які лише критикували, але не пропонували конструктиву, також програли.

Тому я розумію, яка на нас лягає велика відповідальність, але хтось же повинен її брати на себе.

— Дякую.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Регіон: проблеми самоврядування

Хто в хаті господар

Багато хто із херсонців ще не забув тих «поєдинків», що не так давно відбувалися в обласному центрі за участю місцевих виконавчих та представницьких структур. Конфліктні ситуації виникали одна за одною і на різних рівнях. Наприклад, між Херсонською міською радою та районними радами обласного центру, Херсонською міськрадою та головою ради, обласною радою і облдержадміністрацією. І стосувалися вони вилучення коштів з районних бюджетів до міського, імпічменту міського голови, контролю за виконанням бюджету області, соціально-економічних програм розвитку Херсонщини.

Навіть далекий від політики Херсонський обиватель міг зробити із цього свій висновок: місцева влада у нас таки поділилася, та, попри все, становлення представницьких органів влади на Херсонщині йшло за визначеним законом напрямом. І в її глибинці місцеві керівники, хоч і не без труднощів, але змушені були зробити свій вибір, на якому з крісел сидіти: голови адміністрації чи голови ради. А відтак створили собі противагу та контроль там, де цього раніше з низки обставин не могло і бути.

Невдовзі політичну самостійність представницьких органів місцевого самоврядування Херсонщина підкріпила фінансово. За словами голови обласної ради Валерія Третякова, ступінь централізації грошових коштів на обласному рівні, що сягала свого часу 62 відсотки, зараз становить 29 відсотків.

Представницькі органи місцевого самоврядування почали також самі заробляти гроші. Обласна рада, наприклад, провела облігаційну позику на 10 млн. гривень. І торік заробила на ній майже 200 тис. гривень прибутку. Гроші використали на ліквідацію наслідків підтоплення населених пунктів, допомогу інвалідам, ветеранам, школам-інтернатам.

На думку тимчасово виконуючої обов'язки завідувача юридичного відділу Херсонської облдержадміністрації Валентини Супруненко, конфлікти між виконавчою та представницькою гілками влади значною мірою породжує наявна до цього часу половинчастість законодавчого розподілу влади в Україні. Отримавши у 1997 році Закон про місцеве самоврядування, констатує В. Супруненко, ми керуємося у своїй роботі Указом Президента України «Про положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію та про районну, районну у містах Києві та Севастополі державну адміністрацію». А чинний указ іноді суперечить закону.

Відсутність належної законодавчої бази — це, звісно, загальноукраїнська проблема. Але на Херсонщині є і своя «юридична» проблема, що породжує конфлікти. А саме: відсутність не тільки кваліфікованих, а то й взагалі юристів у деяких районних держадміністраціях і районних радах.

Та що у районах! Навіть в апараті облдержадміністрації станом на середину квітня із передбачених штатним розкладом 5 юристів був лише один.

З огляду на все це, не важко передбачити, що у процесі подальшого становлення представницької влади на Херсонщині та врегулювання її стосунків із виконавчою владою можливі нові конфлікти, коли знову з'ясовуватиметься питання: хто ж у хаті господар?

Правда, дещо втішають слова, сказані головою Херсонської обласної ради В. Третяковим: якщо є порозуміння між гілками влади на обласному рівні, то воно буде і на районному.

А тому залишається сподіватися тут не тільки на силу закону, а й на політику порозуміння і співпраці органів виконавчої та представницької влади.

Валерій СТАРОСЕЛЕЦЬ.

ДВЕРІ УАЗТ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ВІДКРИТИМИ,
хоча день відкритих дверей уже минув

***В** УКРАЇНСЬКІЙ академії зовнішньої торгівлі (УАЗТ) відбувся день відкритих дверей: перший за час існування цього навчального закладу. Історія діяльності УАЗТ не така вже й довга — лише три роки. Але працівникам академії було про що розповісти і що показати — тому й назріла потреба в організації дня, який проходив «під акомпанемент» виступів керівництва академії та численних гостей, виставок кафедр, науково-практичного семінару.*

Все це було приурочено до двох подій. Три роки тому указом Президента створено УАЗТ. Яка не яка, а — дата. Та й результат трирічної діяльності очевидний: перші 104 слухачі, які на факультеті підготовки магістрів здобували спеціальність «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», нині роблять останні кроки — здають випускні іспити. А перший випуск — завжди свято для навчального закладу.

Вчений секретар академії Тамара Грицай зазначила, що, на жаль, день відкритих дверей в УАЗТ збігся зі шкільними іспитами, і тому на ньому не змогло побувати чимало школярів. Чому «на жаль»? Річ у тім, що, починаючи саме з нинішнього року, УАЗТ буде готувати не лише магістрів, а й бакалаврів. Тобто до академії запрошується молодь із загальною середньою освітою (для здобуття звання магістра потрібно мати вищу освіту).

Отож восени перші 100 майбутніх бакалаврів розпочнуть заняття з зазначеної спеціальності. А для тих, хто вже має вищу освіту, теж є новина: нині підготовлено документи щодо ліцензування діяльності академії з підготовки магістрів зі спеціальності «Міжнародне право». Окрім цього, не слід забувати і про другий факультет УАЗТ — перепідготовки та підвищення кваліфікації, на якому можна здобути другу вищу освіту за спеціальністю «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності».

За словами ректора академії Олександра Покрещука, УАЗТ має гарні зв'язки із зарубіжними партнерами. Це дозволяє надавати слухачам необхідні знання про «правила гри» в різноманітних міжнародних економічних організаціях, наприклад у Європейському союзі, ГАТТ-СОТ, куди прагне нині Україна. Ще один важливий факт: сам Олександр Покрещук є членом Асамблеї Українського національного комітету Міжнародної торгової палати (МТП) — організації з майже 80-річною історією, що об'єднує нині 900 фірм, економічних організацій, торговельних палат з понад 130 країн світу. Мета МТП — сприяння міжнародній торгівлі, інвестиціям, становленню ділових контактів. Вона — найбагатше джерело інформації з питань ділових операцій. Зрозуміло, що зв'язок з такою авторитетною організацією (а саме це гарантує представництво ректора УАЗТ в керівних органах Українського національного комітету) дозволяє академії бути поінформованою в усьому, що стосується зовнішньої економіки й торгівлі. Тим більше, що сама МТП зацікавлена нині у ширшому залученні до своєї діяльності країн Центральної та Східної Європи.

Це — стратегічні, так би мовити, міркування. Звичайно, нині для УАЗТ найактуальніше — перший випуск і прийом нових слухачів. День відкритих дверей відбувся, але двері академії залишаються відкритими. Телефон приймальної комісії (044) 268-10-05. Тут чекають на майбутніх магістрів та бакалаврів.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Якщо чутки поширюють...

Саме на московські інформаційні агентства посилалися ті, хто телефонував у перші червневі дні до Запоріжжя і Енергодара, де розташована найбільша в Європі Запорізька атомна станція.

— Вже втомилися відповідати, що жодних шкідливих викидів на нашій атомній останніми днями не зафіксовано, — сказав у телефонній розмові начальник зміни АЕС Віктор Спірін. — У журналі чергового, де зазначена офіційна інформація, що передається до Києва, записано: 1 червня сумарні викиди по станції склали 6,75 кюрі за добу при дозволених 500 кюрі. 2 червня — 6 кюрі на добу. Так що на атомній станції все в порядку. Працюють перший, третій, четвертий і шостий енергоблоки. В планових ремонтах — другий (на ньому почався пусконалагоджувальний період) і п'ятий (вже 20-ту добу як зупинено: триває вивантаження зони).

Пригадалася недавня розмова з міським головою Бердянська Валерієм Барановим. Він шкодував, що росіянам заборонили купляти путівки в оздоровниці України через свій держстрах. Однак Бердянськ завжди був їхнім улюбленим місцем відпочинку. Тож чи не пов'язані, бува, чергові чутки про викид на Запорізькій АЕС з початком курортного сезону? Адже, якщо чутки поширюються, значить, це комусь потрібно...

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Антоне Денисовичу, Ви не сердитеся?

Відкритий лист першому заступнику міністра закордонних справ Антону Бутейку

Шановний Антоне Денисовичу!

Редакція «Голосу України» зверталася до Вас з офіційним листом і публікацією «Службове розслідування довжиною чотири з половиною роки» («Голос України» від 16 травня ц. р.) з проханням пролити світло на ситуацію, яка склалася навколо угод між Україною і ФРН щодо поставки в нашу країну безкоштовно та на комерційних умовах автомобілів та інших матеріально-технічних засобів. Ми також просили Вас повідомити, чи правда, що з українських посольств за кордоном інколи зникає диппошта.

Пройшло достатньо часу, проте ми не отримали, шановний Антоне Денисовичу, жодного слова з вашого відомства. Аж ніяк не ставимо під сумнів Вашу особисту зацікавленість у правдивому інформуванні громадськості про вищезазначені події, однак не можемо зрозуміти причин мовчання. Вочевидь, наші звернення до Вас просто не дійшли і Ви, відповідно, просто не «в курсе дела».

Отож, з Вашого дозволу, візьмемо на себе сміливість відірвати Вас від державних справ і бодай коротко викласти суть справи.

Кілька десятків вагонів — це не жарт

Так от, Антоне Денисовичу, між Україною і ФРН було укладено п'ять угод. Чотири з них передбачали поставку в Україну безкоштовно автотехніки, медикаментів, інструментів, меблів, одягу, посуду, взуття...

Лише за Угодою від 6 серпня 1992 року в Україну надійшло кілька десятків вагонів усякого добра, зокрема, 1142 одиниці автотехніки. Розподіл був нібито таким: уряду України — 972 автомашини, на проект "Відродження села" — 50, православній церкві — 60, греко-католицькій — 30, католицькій церкві — 30.

Усе майно за названою угодою безкоштовно надійшло в Україну і нібито було розподілено Комісією Верховної Ради з питань ліквідації наслідків Чорнобильської аварії. По справедливості з усім майном розбиралися, подейкують, пани Яворівський, Бортник і Шовкошитний.

Шановний Антоне Денисовичу, Ви, очевидно, помітили, що до справи залучена так звана Чорнобильська комісія Верховної Ради дванадцятого скликання. Отож усі благодійні угоди укладались і виконувались під гаслом допомоги потерпілим від катастрофи та ліквідації наслідків найбільшої техногенної аварії.

Антоне Денисовичу, у нас, як, певно, і у Вас, виникло запитання: а при чому тут конфесії? В жодному разі ми не ставимо під сумнів необхідність підтримувати знедолених братів у Христі. Та були й інші благородні справи, які потребували підтримки. До того ж цікаво, куди поділися десятки вагонів іншого майна?

Чого ми Вас турбуємо, Антоне Денисовичу, з отим дріб'язком? Та тому, що саме МЗС, хоча на той час Ви там і не були першим заступником міністра, доклало чимало зусиль, аби ці добрі для України угоди були підписані.

Тож, Антоне Денисовичу, знайдіть час і поцікавтесь, як оті домовленості реалізовувалися.

Якщо ви надто завантажені, то ми могли б попросити пана Бориса Тарасюка вивільнити Вас на якийсь період від поточних справ.

Пакетів немає, проблеми залишилися

Тепер щодо отієї дипломатичної пошти, яка нібито зникла з канцелярії Посольства України у ФРН.

Антоне Денисовичу, можливо, до МЗС не потрапили документи, які свідчать про негаразди з диппоштою.

Тому зацитуємо їх бодай частково: «6 жовтня ц. р. з канцелярії посольства в обідню перерву були вилучені два пакети дипломатичної пошти...» У цьому самому документі є свідчення про те, хто користувався ключами від приміщення, де була диппошта. Є ще один документ, який підтверджує дивну історію з поштою: «Після обіду двох конвертів не вистачало: 1 — б/н, 2 — за № 36... Я зателефонувала черговому, він сказав, що ключі від дверей брав...»

Ми неабияк здивовані. Чи вірити усьому отому нехорошому, чи то ворожі сили підривають наш міжнародний авторитет?

Антоне Денисовичу, знайдіть час, розвійте сумніви.

Анатолій ФЕДОРІВ.

Хроніка. Факти. Події

● *Київ*

Дай, Боже, побачитися з Папою Римським

В Україні з неофіційним візитом побував державний секретар Ватикану Анжело Содано, який узяв участь у відкритті нового приміщення Апостольської Нунціатури. Він відвідав Київ та Львів, зустрівся з Президентом Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком, міністром закордонних справ Борисом Тарасюком.

Під час візиту йшлося про потребу відкрити представництво України у Ватикані, обговорювалася можливість приїзду Папи Римського Іоанна Павла II до Києва, а також візиту глави Української держави до Ватикану.

Маємо що запропонувати

У Києві вперше побував президент японської корпорації «Ніссьо Іваї» Масатаке Кусаміті. Його прийняв Президент України Леонід Кучма. Під час бесіди гість заявив, що його корпорація зацікавлена у співробітництві з металургійним заводом «Запоріжсталь», нафтопереробним заводом «Галичина». Приклад уже є: активне співробітництво з ВО «Південмаш».

Японська корпорація, що входить до десятки найбільших торговельно-промислових компаній країни, також зацікавлена у партнерстві з Україною в галузі виробництва космічної техніки. Про це йшлося під час зустрічі пана Масатаке Кусаміті з генеральним директором НКАУ Олександром Негодою. Особливий інтерес викликають український ракетоносій «Зеніт», а також вітчизняна наукова програма «Попередження», що передбачає проведення космічного моніторингу для попередження землетрусів.

● *Ісламабад*

Урядова дієта для пакистанців

Мешканцям Пакистану доведеться тугіше затягти паски — уряд країни почав кампанію тотального заощадження коштів, щоб пом'якшити негативний ефект міжнародних санкцій. У рамках загальнонаціональної кампанії «самозабезпечення» буде урізано витрати на закупівлю за кордоном чаю, сухого молока, фруктів, олії, а також нафтопродуктів. Пакистанцям запропоновано виявити патріотизм і купувати товари лише з маркою «зроблено в Пакистані», економити газ та електроенергію, вчасно сплачувати податки і з розумінням поставитися до скасування дотацій на комунальні послуги. Плановано також закрити кілька дипломатичних представництв Пакистану.

● *Мехіко*

Агентів 007 – за грати!

Мексика має намір домагатися від Сполучених Штатів видачі агентів американських спецслужб, що таємно діяли на території республіки і порушили її закони. Це стосується учасників недавно завершеної великомасштабної операції з боротьби із «відмиванням» доларів, внаслідок якої у США було заарештовано понад 20 мексиканських банкірів. Офіційний Мехіко має дані про те, що під час операції співробітники спецслужб США, перебуваючи інкогніто на мексиканській території, здійснили щонайменше три види діянь, що підлягають кримінальному покаранню. Зокрема, вони підбурювали до здійснення злочинів, брали участь у «відмиванні» доларів і видавали себе за представників законної влади.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

ОБ'ЄДНАЛИСЯ. ЦЬОГО РАЗУ ОФІЦІЙНО

(Початок на 1-й стор.).

Тож із «саміт-клубу» ЧЕС перетворюється в організацію, а саме Чорноморське економічне співробітництво набуває нового статусу: учасники мають підписати статут, що завершить підготовку інституційно-правової бази.

Не можна перебільшувати, але не треба й применшувати ролі ЧЕС у цьому регіоні. Звичайно, співробітництво поки що не може розвиватися так, як того хотіли б країни-учасниці, адже економіки дев'яти із одинадцяти перебувають у кризовому стані. І хоч рішення щодо кожного проекту приймаються консенсусом, однак казати про певні важелі впливу у разі їх невиконання не доводиться: як впливати, коли фінанси, як мовиться, співають романси?

Країни-учасниці покладають надії на економічну кооперацію, яку поки що не вдається здійснювати на належному рівні. І зрозуміло чому: дається взнаки невідповідність законодавств європейським стандартам. Та й стан розвитку вільного підприємництва далеко не сприяє інтеграції економік. Виникають також суперечки щодо кордонів, галузей впливу, а етнічно-національні конфлікти гальмують економічні контакти.

Але і можливостей в організації теж чимало, — вважає начальник Управління економічного і науково-технічного співробітництва МЗС України Богдан Соколовський. — Це насамперед реалізація спільних проектів у галузі транспортування енергоносіїв — створенні транспортних коридорів з країн, які можуть постачати, наприклад, нафту до Європи через держави—учасниці ЧЕС, у тому числі й через територію України.

Ще один важливий проект, який цікавить усі без винятку країни,—створення центру екології Чорного моря, котре дедалі більше перетворюється у водойму, куди всі країни намагаються скинути відходи шкідливих виробництв, підприємств хімії тощо. Правда, і в цьому питанні немає єдиного підходу, бо кожна країна намагається нав'язати власний проект. Можливо, прийняття статуту внесе лад у це незвичайне сімейство.

Проте в діяльності ЧЕС як організації з'являється напрям, який безперечно об'єднає різноголосся в злагоджений хор: розвиток двосторонніх дипломатичних відносин, які радикально вплинуть на прийняття конкретних рішень щодо створення сприятливих умов для інвестицій, кооперації підприємств, надання кредитів та фінансування спільних проектів.

І хоч є небезпека, що країни із слабкими економіками варитимуться у власному соку, виробляючи та постачаючи одна одній товари, які «недотягують» до європейських стандартів, однак співробітництво ЧЕС з Європейським союзом та країнами «великої сімки» убезпечать регіон від застою.

Для України участь у діяльності організації надзвичайно перспективна, бо це насамперед не тільки багатостороннє співробітництво, а й можливість показати все, на що ми здатні. Крім того, вже нині вона має свій відсоток у інвестиційному банку, що в майбутньому забезпечить непогані дивіденди.

І хоч ЧЕС ще не в змозі реалізовувати великі проекти, однак і організація ще надто молода, щоб очікувати від неї аж надто сміливих рішень.

Проте саміт у Ялті — це ще один крок не тільки до взаєморозуміння, а й до конкретного економічного співробітництва.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Олесь КЛІНОВ, «Голос України» (з Рима)

Не вихід

Безробіття. Навряд чи знайдеться країна, де б не переймалися цією проблемою. Не так давно у Франції знайшли один з варіантів розв'язання цього питання —зменшити тривалість робочого тижня з 40 годин до 35. І хоч поки що результатів цієї реформи не видно, італійські комуністи запропонували перейняти досвід сусідів.

Не можна сказати, що цю ідею в суспільстві зустріли із захопленням. Так, нині в італійській пресі тривають суперечки. Адже скорочення робочого тижня ніяк не позначиться на зарплаті. Отож постає природне запитання: де фірми, підприємства, державні установи вишукуватимуть додаткових коштів, аби оплатити роботу тих, кому належить заповнити вивільнені місця? Державні заклади ще якось можуть дати раду: витрати можна перекрити за рахунок підвищення податків. А ось приватникам доведеться напружити мізки.

Тому ідея, яка на початку квітня викликала симпатії італійців, поступово втрачає популярність. Та попри все останню крапку належить поставити урядові та парламентові.

На фото: центр італійського міста Турина.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Нафтові пасьянси

В АНКАРІ розпочато переговори про поставки каспійської нафти на світові ринки за маршрутом Азербайджан—Грузія—Туреччина та об'єднання гілки Баку—Супса з основним експортним трубопроводом.

Ще під час зустрічі 26 квітня в турецькому місті Трабзоні президенти Азербайджану, Грузії та Туреччини вирішили спрямувати так звану основну нафту західним, тобто грузинським, маршрутом нафтопроводу. Цю інформацію тоді ж раз озвучив президент Азербайджану Гейдар Алієв під час зустрічі з Едуардом Шеварднадзе 9 травня.

У Туреччині належить ознайомитися з умовами та гарантіями турецької сторони. Чи має намір сама Туреччина прокладати частину нафтопроводу своєю територією на власні ж гроші, чи фінансуванням суто нового маршруту займуться нові трубопровідні компанії? Питання про об'єднання маршруту Баку—Супса з основним експортним трубопроводом постало на порядку денному після того, як основний розпорядник видобутку й транспортування каспійської нафти Азербайджанський міжнародний консорціум запропонував збільшити бюджет «західного» трубопроводу з 315 млн. доларів до 600.

Баку, здається, готовий довести бюджет будівництва навіть до 1 млрд. доларів. Однак умови ставляться жорсткі: нафтопровід Баку—Супса буде споруджено із труб діаметром 42 дюйми, тоді обсяг перекачки нафти зросте до 40—45 млн. тонн нафти щороку, замість раніше проектованих 5—7 млн. У Грузії звістку про те, що каспійська нафта в обов'язковому порядку пройде її територією, викликає змішані почуття.

З одного боку, рішення президента Азербайджану та міжнародної нафтової компанії практично означає, що Едуард Шеварднадзе домігся своєї мети — повернення країни до основної ланки транспортної магістралі Схід—Захід. Більше того, найближчим часом, знову-таки у Баку, відбудеться саміт глав держав, що беруть участь у проекті Євросоюзу ТРАСЕКА — транскавказької транспортної магістралі, яка відродить «Великий шовковий шлях» від Західної Європи до Китаю та Японії. З другого боку, таке рішення може викликати черговий сплеск напруженості між Грузією та Росією, бо Москва останнім часом докладала активних зусиль, щоб одержати нафтопровід і не допустити виходу Грузії зі сфери її впливу. І тепер у Тбілісі чекають на реакцію північного сусіда.

Другий фронт для Слободана Мілошевича

ДНЯМИ оприлюднено остаточні результати парламентських виборів у Чорногорії — єдиної з колишніх югославських республік, яка досі співіснує із Сербією у складі нової Союзної Республіки Югославія. Все ще співіснує — таке уточнення актуальне сьогодні для відносин Белграда й Підгориці, адже перемогли на виборах прихильники нинішнього президента Чорногорії Міло Джукановича.

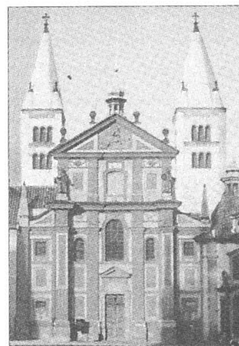
Коаліція «За краще життя — з Міло Джукановичем», в основі якої його Демократична партія соціалістів Чорногорії, набрала за підсумками виборів понад 51 відсоток голосів. Соціалістична народна партія Чорногорії, якою керує головний опонент Джукановича, екс-президент Чорногорії та прем'єр-міністр СРЮ Момир Булатович, здобула лише 33,8 відсотка.

Тепер слід очікувати на загострення й так досить напруженого протистояння між Підгорицею та Белградом. Джуканович — затятий опонент президента СРЮ Слободана Мілошевича. «За вільну, а не Слободанову Чорногорію» — одне з гасел його прихильників. Це означає, що відтепер 600-тисячна республіка ще настійливіше провадитиме курс на економічну самостійність і політичну незалежність від непопулярного на Заході сербського лідера.

Туманним постає майбутнє Момира Булатовича, головної сили Мілошевича в Чорногорії. Джуканович і його прихильники не визнають законним обрання Булатовича на пост югославського прем'єра: в голосуванні його кандидатури у Віче республік союзної югославської Скупщини (це відбулося 20 травня) взяли участь шість чорногорських депутатів, вже до того позбавлених повноважень чорногорським парламентом. Тепер ДПСЧ планує сформувати власну делегацію у Віче республік. Якщо врахувати, що після нинішніх виборів Булатович втратив останні рубежі в Чорногорії, то подальший розвиток подій може означати для нього повний політичний крах.

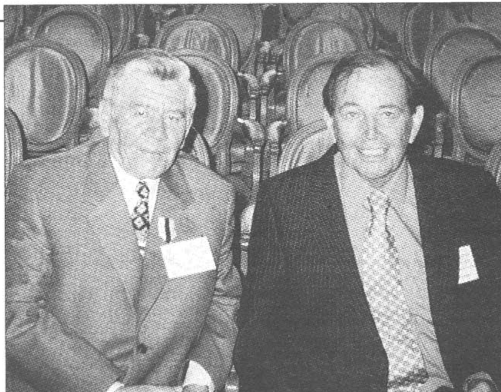
Отож для Слободана Мілошевича виразно постала проблема «другого югославського» фронту: на чорногорському напряму. На іншому фронті — косовському — Мілошевич коли ще і не програє, то й успіхів там жодних не досяг. Тепер до виснажливої збройної та дипломатичної тамтешньої боротьби додається ще й політична — з чорногорським президентом, який щойно отримав у своїй республіці повну владу.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Прага. Базиліка Св. Іржи (Георгія), заснована ще 920 року.

***Польська академія медицини** відзначила високою нагородою — Міжнародною Золотою Зіркою «Merit for medicin» академіка Національної Академії наук України, ректора Національного медичного університету імені О. Богомольця Євгена Гончарука. Цієї нагороди удостоєно тільки 16 вчених у світі, в тому числі дев'ять лауреатів Нобелівської премії. Наприкінці травня сімнадцяту вручено нашому шанованому співвітчизникові, вченому із світовим ім'ям, котрий півстоліття тому переступив поріг альма-матер як студент, потім став аспірантом, асистентом, доцентом, професором, завідувачем кафедри, а згодом деканом факультету, і вже 14 років Євген Гнатович Гончарук —ректор медуніверситету. Золоту зірку йому вручено на десятому Міжнародному симпозіумі «Гуманітарні аспекти медицини», що проводився Польською Академією медицини у Варшаві. Доречно нагадати, що Євген Гончарук — член Польської академії медицини, володар золотої медалі Альберта Швейцера. Утім, коли говорити про міжнародне визнання академіка Гончарука, то, безперечно, слід згадати і про те, що він є академіком не тільки Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Академії педагогічних наук України, а й АМН Росії, академіком Міжнародної академії наук вищої школи, академіком Академії природничих наук Загальноросійського об'єднання вчених...*

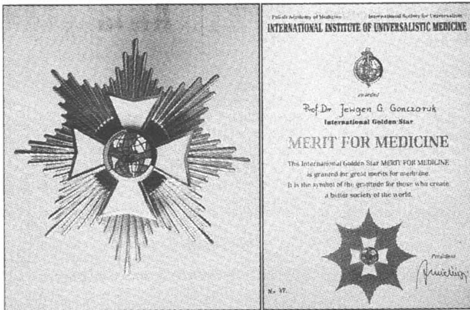

Академік Євген Гончарук (ліворуч) з професором Кейптаунського університету Крістіаном Барнардом у Королівському замку в Польщі.

Цінність кожної людини визначається цінністю її устремлінь

За вагомий внесок у розвиток вітчизняної медичної науки, зокрема за підручник «Загальна гігієна (пропедевтика гігієни)», Євген Гончарук удостоєний Державної премії у галузі науки і техніки за 1997 рік.

Нещодавно конференція трудового колективу Національного медичного університету, перед якою згідно з контрактом з Міністерством охорони здоров'я України звітував про свою п'ятирічну працю Євген Гончарук, схвалила роботу ректора, одностайно переобрала його ректором. І звернулася до МОЗ з проханням переукласти контракт з Є. Гончаруком на новий термін для подальшої роботи на посаді ректора. З клопотанням такого ж змісту звернулася до МОЗ України й Київська міськдержадміністрація в особі її голови Олександра Омельченка. Термін п'ятирічного контракту спливає 14 липня нинішнього року. Саме тоді, за великим рахунком, коли непевність у своєму становищі відчувають урядовці. Не хотілося б думати, що зволікання з укладенням контракту з академіком Гончаруком якось пов'язане з очікуванням змінами в уряді. Здобутки вчених не повинні ставитися в залежність від суто політичних віянь чи то з боку парламенту, чи то з боку виконавчої влади.

Утім, і Президент України, і Міністерство охорони здоров'я не обділяли увагою Національний медичний університет. Так, колектив успішно пройшов акредитацію за вищим четвертим рівнем в 1993 році й підтвердив її торік. Державна інспекція закладів освіти (а це 17 провідних фахівців України з Міністерства освіти, Міністерства охорони здоров'я, закладів вищої медичної освіти, Київської медичної академії післядипломної освіти, Національного технічного університету, Київського національного університету ім. Тараса Шевченка) перевірила всі види діяльності медичного університету. Цим колегіальним органом Національний медичний університет імені О. Богомольця атестований в цілому і за спеціальностями: лікувальна справа, педіатрія, медико-профілактична справа, стоматологія та фармація. З ініціативи Міністерства охорони здоров'я та Міністерства освіти у вузі працює фахова рада з медицини та фармації.

Polish Academy of Medicine — International Society for Universalism

INTERNATIONAL INSTITUTE OF UNIVERSALISTIC MEDICINE

awarded

Prof.Dr. Jewgen G. Gonczaruk

International Golden Star

MERIT FOR MEDICINE

The International Golden Star MERIT FOR MEDICINE is granted for great merits for medicine. It is the symbol of the gratitude for those who create a better society of the world.

President

Nr. 37.

Історичним для університету був 1995 рік, коли указом Президента України (а університетом вуз став у 1992 році) Українському державному медичному університету імені академіка О. Богомольця було надано статус Національного медичного університету. В указі Президента України підкреслювалося, що навчальна, наукова і лікувальна діяльність, наукові школи з різних напрямів медицини цього вузу мають загальнодержавне і міжнародне визнання. Тож надання статусу національного — справді висока відзнака праці івсього колективу вчених і педагогів цього найстарішого медичного вузу країни, знаного у світі як альма-матер стовпів і світил медичної науки та практики. Вузівське життя із набуттям статусу національного університету не застигло, а навпаки, ще динамічніше розвивалося. Скажімо, торік організовано два нові факультети — перший в Україні військово-медичний факультет для підготовки офіцерів-медиків та фармацевтичний. А загалом студенти медуніверситету навчаються на п'яти факультетах, функціонують 75 кафедр, декотрі з них організовано за останні п'ять років. Вони готують фахівців більш як 120 спеціальностей. Національний медуніверситет отримав дозвіл Міністерства охорони здоров'я України, і вже обрано завідувачів двох нових кафедр : «Медичної інформатики та комп'ютерних технологій навчання» та « Госпітальної хірургії з курсом грудної та судинної хірургії». Зрозуміло, все це створює додаткові можливості для опанування студентами найсучасніших медичних технологій. А практичний досвід, котрий важко переоцінити в галузі медицини, студенти здобувають у навчальних науково-виробничих комплексах, створених медуніверситетом спільно з науково-дослідними клінічними центрами — НДІ нейрохірургії, Республіканським урологічним центром. Розпочав роботу «Ультразвуковий навчальний, науковий та лікувально-діагностичний центр». Його створено в рамках міжнародного співробітництва Національного медичного університету з Університетом Томаса Джефферсона (США) при кафедрі медичної радіології з курсами рентгенології та радіаційної медицини НМУ.

Усі ці нагальні перетворення в структурі наукового та навчального процесу в медуніверситеті — головному в цій галузі суспільного життя вузі країни —здійснювалися одночасно з професійним удосконаленням кадрів, навчально-методичних технологій, науково-дослідної діяльності вчених, викладачів і студентів. Кожна з 75 кафедр вузу має практичні здобутки, запатентовані відкриття, котрі заслужили на увагу не лише в нашій країні, а високо оцінені за її межами. Адже 47 кафедр університету проводять лікувально-консультативну роботу. Ці кафедри діють у 32 лікувально-профілактичних закладах системи охорони здоров'я Києва. Професори та доценти університету виконують обов'язки головних спеціалістів. Майже сорок відсотків ліжок у всіх стаціонарних лікувальних закладах столиці України — це лікувально-діагностична база клінічних кафедр вузу. Протягом п'яти років проліковано 28 відсотків усіх хворих, котрим надано медичну допомогу в лікарнях міста. А про ефективність лікування може свідчити те, що загальна смертність у цих клініках на 10,2 відсотка менша, ніж загалом по Києву. Безперечно, позитивний вплив на загальний стан охорони здоров'я столиці мають створені на клінічних базах кафедр університету центри спеціалізованої медичної допомоги. Зокрема такі, як центр з хірургічного лікування гострих шлунково-дуоденальних кровотеч, урологічний, проктологічний центр, центри мікрохірургії кисті, дитячої мікрохірургії, дитячий алергологічний, центр вегетативних дисфункцій тощо.

Безперечно, Національний медуніверситет — велика наукова школа. Тут працюють два дійсні члени НАН України та Академії медичних наук України, два дійсні члени Академії педагогічних наук України, 11 членів-кореспондентів НАН, АМН та АПН, 17 академіків та членів-кореспондентів Академії наук Вищої школи, 12 —Української академії наук Національного університету. 30 представників НМУ є членами багатьох міжнародних академій та медичних асоціацій. Кількість заслужених діячів науки і техніки, працівників вищої школи та народної освіти зросла з 25 у 1993 році до 32 — у 1997 році, а кількість лауреатів державних та іменних премій збільшилася із 40 у 1993 році до 56 — у 1997 році. За останні п'ять років в університеті підготовлено 39 докторів наук та 196 кандидатів наук, обрано на посади завідувачів кафедр більш як 20 молодих перспективних учених, причому 18 з них —резерв університету.

Його тут готують роками, проводячи політику підтримки талановитої молоді, дбаючи про її фахове та педагогічне зростання. Про це, зокрема, говорили у своїх виступах на конференції трудового колективу відомі вчені — професори В. Братусь, І. Бобрик, Ю. Бернадський, П. Мощич, І. Чекман, С. Вінніук, завідувач кафедри дитячих хвороб О. Волосовець. У колективі вміло поєднують досвід ветеранів праці та енергію обдарованої молоді.

Євген Гончарук зумів об'єднати людей в єдиний творчий колектив. Він особисто приділяє багато уваги навчально-методичній роботі, постійно тримаючи під своїм контролем увесь цей складний процес. Він —ініціатор створення багатьох навчальних програм, які успішно використовують в Україні інші медичні вузи, ініціатор написання вченими НМУ підручників державною мовою, що на сьогодні є великим доробком у галузі медичної освіти в Україні. НМУ став провідним центром в Україні не тільки в освітянський галузі, а й у науково-дослідній.

А сам Євген Гончарук — автор 37 монографій та підручників.

За здобутки в галузі теоретичної та практичної медицини йому присуджено звання заслуженого діяча науки і техніки України. Академік Є. Гончарук науково обгрунтував сотні гігієнічних нормативів очищення води і охорони грунту від хімічного і біологічного забруднення, зокрема збудниками кишкових інфекцій та інвазій (черевного типу, холери, паратифів, дизентерії тощо), створив теорію, методологію та нормування екзогенних хімічних речовин у грунті. Науково обгрунтував понад сто величин ГДК хімічних речовин у грунті. Розкрив механізм виникнення гострих отруєнь пестицидами у сільськогосподарських працівників і розробив профілактику їх виникнення та запропонував ефективні заходи проти появи, розповсюдження цих отруєнь. Академік Гончарук — автор 440 наукових праць, понад 100 нормативних документів (держстандартів, санітарних норм і правил, методичних вказівок і рекомендацій), має 12 наукових винаходів. Його власна наукова школа відома не лише в Україні, а й у багатьох країнах світу. Серед його учнів 27 докторів наук та 35 кандидатів наук, які розвивають наукові ідеї та традиції вчителя.

Отже, багатовекторна діяльність вузу як наукового і навчального закладу дає всі підстави для того, щоб Національний медичний університет набув статусу академічного. Це справа честі не тільки професорсько-викладацького колективу , а й держави, уряду і Президента України. Та поки що невідомо, чиїми стараннями з державного бюджету України вилучено окремий рядок про фінансування Національного медичного університету імені О. Богомольця. Це був один з найсерйозніших закидів конференції трудового колективу університету під час звіту ректора. Та попри все колектив, очолюваний академіком Гончаруком, працює, долає негаразди. Бо університет — творіння багатьох поколінь великих учених. А нині багато що залежить від державної підтримки вузу з боку парламенту, уряду і Президента. На неї тут сподіваються. Бо, як казав класик, цінність кожної людини визначається цінністю її устремлінь.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Фото Владислава НЕГРЕБЕЦЬКОГО.

У номер

● *Київ*

Цукром вигідніше торгувати в Україні, аніж у Росії

— Російські фірми — переможці тендера на постачання на безмитних засадах українського цукру — поки що не зверталися до Національної асоціації цукровиробників «Укрцукор» з приводу укладення контрактів, — заявляє заступник голови асоціації Борис Мелентьєв.

За його словами, українським трейдерам має вистачити білого піску для виконання квоти у 600 тисяч тонн згідно з міждержавним договором. Однак встановлена Міністерством зовнішекономзв'язків і торгівлі індикативна ціна ($ 390—410 за тонну) для експорту в РФ викликає питання про доцільність експортувати цукор на таких умовах. Ціна однієї тонни цукру на внутрішньому ринку — $ 460—500. На думку Сергія Федоренка, голови ради директорів АТ «Укррос» — одного з найбільших українських трейдерів — сьогодні і в найближчому майбутньому цукром вигідніше торгувати в Україні, аніж у Росії.

● *Запоріжжя*

«Славутич» бродить по-новому

Сучасним обладнанням фірм Німеччини і Данії оснащено нове автоматизоване бродильне відділення у відкритому акціонерному товаристві «Пивобезалкогольний комбінат «Славутич», що в Запоріжжі.

Відтепер перша лінія випускає щогодини близько 60 тисяч пляшок високоякісного пива, а друга, що незабаром також стане до ладу, додасть ще 80 тисяч.

За словами генерального директора «Славутича» Петра Перетятька, лише тісна співпраця комбінату з міжнародною корпорацією «Baltik Beverages Holding» дозволила за останні два роки залучити на технічне переозброєння виробництва 25 мільйонів доларів інвестицій.

● *Харків*

З Митищ — до Харкова

Виставка-ярмарок «Співробітництво і єдність» трьох столичних областей: Київської, Московської та Мінської відбудеться нинішньої осені в Харкові. Як повідомив кореспондентові ДІНАУ міський голова Харкова Михайло Пилипчук, таке рішення було ухвалено за підсумками аналогічної виставки в місті Митищах Московської області.

Це була вже четверта виставка продукції підприємств трьох столичних областей. Досі такі акції проводилися тільки в Митищах, Броварах (Україна) і Мінську. Причому інші області могли бути присутніми тільки як гості. Нинішнього року, враховуючи великий інтерес російських споживачів до продукції заводів Харківської області, для харків'ян було зроблено виняток. Вони взяли участь у виставці як офіційні учасники.

На останньому плацдармі

Конфліктна ситуація

РИНКОВІ пристрасті завирували у Дніпропетровську з такою силою, що з цього приводу скликають навіть позачергову сесію міської ради. А все пов'язано з ринком, облаштованим свого часу в самому центрі міста.

Мало того, що тут, на вулиці Центральній, найгаміркіше перехрестя Дніпропетровська і завжди багатолюдно. Отож надмірна засміченість, бруд, тим паче сморід геть зовсім не бажані. То тут ще й пролягають колії трамваю першого маршруту: вагони майже продираються крізь натовп, нав'ючений крамом.

Майже два роки діє тут оптово-роздрібний ринок. В одних викликаючи роздратування, в інших заспокоєння, у третіх здивування. Ще в березні цього року міська рада ухвалила рішення закрити ринок, що як більмо на оці. Але, уявіть собі, тільки тепер на це зважилися, запропонувавши численним торговельно-комерційним угрупованням перебратися на стадіон «Металург». А вони несподівано не побажали підкоритися волі міської влади. Зате досить «бурхливо» запротестували: вийшли на трамвайні рейки, перекривши рух й іншого транспорту.

Хоча дехто зауважував, що акція вочевидь мала своїх зацікавлених «організаторів» не тільки з торговельників. Чого варте, тільки повідомлення заступника міського голови Івана Куличенка про «тимчасове призупинення рішення міськради...».

Хоча тепер навздогін заявляють, що заступник «перевищив свої повноваження». Відразу кілька депутатських комісій справді готують матеріали позачергової сесії, що має розставити крапки над «і».

Спостережливі городяни, зрештою, давно помітили, що в дні приїзду до Дніпропетровська Президента чи глави уряду гостинні й «сором'язливі» господарі ринок «Центральний» завбачливо закривають, щоб «не ганьбитися» перед високими гостями. Насправді цей ринок не так відкривали, як узаконювали. Під прикриттям якихось «невідомих», але всесильних структур, котрі «щось із цього мали». Це добре, казали, що гроші потраплятимуть до міської скарбниці або певних позабюджетних фондів. І тепер на виправдання існування оптово-роздрібного ринку «Центральний» як аргумент висувають те, що від нього тільки благодійному фонду «Діти Дніпропетровська» уже надійшло майже 70 тисяч гривень.

Але ж відбувається й інше. Рядові реалізатори і навіть їх «хазяї», з якими випало порозмовляти, своїх прізвищ нізащо не називали, зате тих, кому щомісяця мусять готівкою платити «данину», називали охоче. Перевірити, чи правду вони говорили, неможливо. Але найдивовижніше враження, яке виніс із спілкування з торгуючим на ринку людом, таке: те, в чому вони зізнавалися, давно, з'ясовується, не є «великою державною таємницею». Хто гадає, начебто рекетом займаються у нас винятково «підпільні формування», той дуже помиляється. Більше цим захоплюються державні службовці. Досі безкарно.

Ще одне враження пов'язане з настроями людей, котрі вимушені нині «професійно» спеціалізуватися на торгівлі. То легенди, наче вони гроші гребуть лопатою. Насправді згрібають крихти. І весь їх теперішній спосіб життя — це приниження, кривди, образи і безсоромні обкрадення. І далеко не всім під силу уже їх зносити. Терплять тільки тому, що їсти хочеться.

... А поки готується сесія, у місті пішли чутки, що це просто інші сили витісняють торговельників, щоб по один бік збудувати тут вечірні кафе-ресторани для вибраних, а з другого — масову харчевню «Макдоналдс».

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

«Україну» продаватимуть утретє...

Не таланить рівненському ресторанові «Україна» у приватизаційному процесі. Ресторан великий, колись розкішний, у самісінькому центрі міста, а — не таланить. Хотів викупити трудовий колектив — не подужав. Зате подужав у тяжкій боротьбі на аукціоні найбагатший на той час рівненський бізнесмен Валерій Коротков, погодившись заплатити 30 млрд. купоно-карбованців.

Пан Коротков розпочав в «Україні» ремонт, і в багатих пияків уже почав активно виділятися шлунковий сік —незабаром, мовляв, буде де пристойно хильнути. Та ба! Через нетривалий час за рішенням міського суду ресторан було повернуто у комунальну власність міста, позаяк, за словами керівників комітету із приватизації, новий власник не сплатив повної суми за придбаний ним об'єкт.

«Україна», отже, у бізнесмена була вилучена, але у такому жалюгідному стані (навіть без шикарної центральної люстри), що хильнути тут погодився б хіба що спраглий бомж. Проте міські приватизаційні діячі не розгубилися і, «перелопативши» папери, знову виставили ресторан на продаж. На аукціоні, витрусивши з рахунку 330 тисяч гривень, «Україну» придбала фірма «Агропереробка».

Та керівник фірми Ольга Рудомська недовго тішилася набутком — фірма не змогла подужати кількарічні борги ресторану за комунальні послуги, «реанімацію» від'єднаної опалювальної системи і т. д. Потрібні для цього надзвичайно великі кошти. В результаті «Україна» знову нічия, знову чекає фінансово спроможного власника...

Чому стільки балачок про якийсь окремий питно-харчувальний об'єкт, не здивується тільки той, хто знає, скільки на двох просторих поверхах «України» осідало грошей лише за якийсь один вечір... А тепер — пустка і самі збитки для міста. Та й не одна «Україна» вже кілька років поспіль не світить вікнами — десятки приватизованих об'єктів не дають нікому зиску.

— Наше діло, — каже начальник міського комітету з приватизації Петро Кульчинський, — об'єкти продати, що ми успішно й робимо. А щодо подальшої їхньої долі — у законодавстві нічого не написано. Не маємо ми права когось до чогось примушувати...

— До приватизованих об'єктів ми також не маємо жодного стосунку, — заявляє заступник начальника обласного управління торгівлі і побутового обслуговування Микола Колос. — Законом не передбачено...

Міська влада, постійно плачучи над «дірявим» бюджетом, також, видно, не може дотягнутися до «собак на сіні».

... Рівненські приватизатори похваляються, що вони —чи не найкращі за показниками в Україні. Ну то й що з того? Недавно, виступаючи з щорічним посланням на сесії Верховної Ради, Президент України Леонід Кучма серед іншого зазначив: приватизація — не самоціль, а засіб знайти ефективного власника. На жаль, поки що бачимо протилежне. Здійснено приватизацію і малу, і трохи більшу, і до великої діло доходить, а позитивного результату — як кіт наплакав...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Репліка

Велосипед для шахтаря Печкіна

Урядова заява, яку прокоментував у парламенті перший віце-прем'єр уряду Анатолій Голубченко, скидається на щасливий кінець одного мультика. Там герою дарують велосипед, і за це він обіцяє в подальшому бути не злим, а добрим.

Тільки цього разу замість велосипеда обіцяють сплатити частину боргів у зарплаті шахтарським колективам країни. І бере великий сумнів, що, попри урядову гарантію, цей велосипед взагалі має якусь цінність, тобто здатен рухатися. Мільйони гривень обіцяють у вигляді компенсаційних виплат з держбюджету за наявності дебетового сальдо під час сплати ПДВ, що в нас, м'яко кажучи, не практикується. Бюджет недвозначно вказує на те, що вугільна галузь є пріоритетною для фінансування, а віцепрем'єр твердить, що з огляду на це всі гроші шахтарю Печкіну виплатили. Тоді хто відповідальний за те, що він грюкає своєю каскою під вікнами Президента? Місцеві органи влади? Чи уряд, Мінфін, Мінвуглепром, шахтоуправління?

Печкіна це не цікавить. Йому потрібні гроші.

Сергій ВЛАД.

Арбітражний суд м. Києва за заявою державної податкової інспекції у Радянському районі м. Києва порушив справу № 14/70 про банкрутство акціонерного товариства «Техніка плюс». Адреса юридична: м. Київ, пр. Перемоги, 19, кв. 32; фактична: м. Київ, вул. Червоноармійська, 65. Р/р 1467077 та в/р 1180163 у п'ятому Київському відділенні АППБ «Аваль», МФО 322614.

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до Арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про випуск акцій Відкритого акціонерного товариства «Холод»

I. Характеристика емітента

1.1. Найменування майбутнього акціонерного товариства (емітента): повне - Відкрите акціонерне товариство «Холод»; скорочене — ВАТ «Холод».

1.2. Мета та предмет діяльності:

1.2.1. Метою діяльності товариства є: розширення ринку збуту товарів, робіт і послуг та отримання від цієї діяльності прибутку; задоволення соціально-економічних інтересів засновників, акціонерів і членів трудового колективу товариства.

1.2.2. Предметом діяльності товариства є: переробка продуктів харчування методом швидкого заморожування; оптова та роздрібна торгівля; громадське харчування; надання послуг зі схову (відповідального зберігання) товарів; транспортні послуги; вирощування, заготівля, зберігання, переробка і збут сільськогосподарської продукції; зовнішньоекономічна діяльність.

1.3. Дата проведення установчих зборів — 19 червня 1998 р.

1.4. Розмір статутного фонду, що передбачається, —195 000 грн. (сто дев'яносто п'ять тисяч гривень 00 копійок).

1.5. Засновники здійснюють внески таким чином:

відкрите акціонерне товариство «РАДОГОСТ» вносить майно в натуральній формі, а саме — низькотемпературний холодильник вартістю 116740 грн. (сто шістнадцять тисяч сімсот сорок гривень 00 копійок), що становить 59,87 % статутного фонду;

товариство з обмеженою відповідальністю «ТАРТАК» вносить грошові кошти в розмірі 3900 грн. (три тисячі дев'ятсот гривень 00 копійок), що становить 2 % статутного фонду.

1.6. Початкові внески здійснюються на тимчасовий рахунок 29098000116980 в Івано-Франківській філії КБ «Фінанси та кредит», МФО 336235, код ЗКПО банку 20539586.

II. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск акцій прийнято зборами засновників відкритого акціонерного товариства «Холод» — протокол від 17 квітня 1998 року.

2.2. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити передплату, — 195 000 грн. (сто дев'яносто п'ять тисяч гривень 00 копійок). Номінальна вартість акцій — — 10 грн. (десять гривень 00 копійок) кожна. Випускається 19 500 (дев'ятнадцять тисяч п'ятсот) простих акцій на пред'явника.

2.3. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: формування статутного фонду товариства; створення його матеріальної бази (закупівля ефективного технологічного обладнання, товарів); проведення ремонтних та обслуговуючих робіт на низькотемпературному холодильнику.

2.4. Вид і категорія цінних паперів: випускаються лише прості акції на пред'явника.

2.5. Форма випуску акцій — документарна.

2.6. Число серій та порядкові номери: серія одна — А; порядкові номери акцій — 000001—019500.

2.7. Засновники володіють:

ВАТ «РАДОГОСТ» — 11 674 шт. (одинадцять тисяч шістсот сімдесят чотири штуки) простих акцій, сумарна вартість 116 740 грн. (сто шістнадцять тисяч сімсот сорок гривень 00 копійок), частка в статутному фонді —59,87 %;

ТзОВ «ТАРТАК» — 390 шт. (триста дев'яносто штук) простих акцій, сумарна вартість 3 900 грн. (три тисячі дев'ятсот гривень 00 копійок), частка в статутному фонді — 2 %.

2.8. Права власників простих акцій: брати участь в управлінні справами товариства в порядку, визначеному Законом України «Про господарські товариства», брати участь у розподілі прибутку, отримувати частку прибутку у формі дивідендів від діяльності товариства відповідно до належних їм акцій; виходити у встановленому порядку з товариства; одержувати інформацію про діяльність товариства, у разі ліквідації товариства отримати частину вартості його майна, пропорційну розміру частки в статутному фонді.

2.9. Передплата акцій проводиться за адресою: 285400, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Каракая, 3, тел.: (03472) 2-10-44, факс: (03472) 2-32-61. Початок передплати — 15 червня 1998 р., закінчення — 17 червня 1998 р.

2.10. Запланований курс продажу акцій — 10 грн. (десять гривень 00 копійок).

2.11. Бажаючі придбати акції повинні протягом строку відкритої передплати подати заяву та здійснити оплату на розрахунковий рахунок, зазначений в п.1.6, інформації вартості заявлених акцій, після чого їм видається письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.

2.12. До дня установчих зборів засновники та особи, які передплатили акції, повинні внести, з урахуванням попереднього внеску, не менше 30% номінальної вартості акцій. На підтвердження внеску акціонерів засновники видають тимчасові свідоцтва.

Засновники у терміни, встановлені установчими зборами, але не пізніше року після реєстрації товариства, зобов'язані оплатити повну вартість акцій. У разі несплати у встановлений термін повної вартості акцій засновники та акціонери сплачують за час прострочки 10 % річних від суми простроченого платежу.

При несплаті протягом трьох місяців після встановленого терміну повної вартості акцій товариство має право реалізувати ці акції.

2.13. У разі, якщо передплата на акції перевищить розмір статутного фонду, засновники відхиляють зайву передплату. Відмова проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку.

2.14. У разі недосягнення рівня передплати (60 відсотків) товариство вважається таким, що не відбулося. Особам, які передплатили акції, повертають гроші не пізніше як через 30 днів з моменту закінчення передплати.

III. Виплата дивідендів

3.1. Виплата дивідендів здійснюється шляхом переказу коштів на рахунок акціонера один раз на рік із чистого прибутку до 1 серпня наступного за звітним роком.

3.2. Розмір дивідендів та порядок оплати встановлюється загальними зборами акціонерів.

3.3. Виплата дивідендів проводиться за юридичною адресою товариства: 285400, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Каракая, 3.

IV. Фактори ризику в діяльності товариства

4.1. Нестабільність законодавчої бази; відсутність дієвих законів з розв'язання платіжної кризи; зміна податкової системи; зміна політичної ситуації —втрата власності; економічний ризик — погіршення фінансової стабільності в Україні, зростання інфляції; підвищення тарифів на електроенергію, теплоенергію, водопостачання.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «ХІМЕКС»

1. Фірмове найменування майбутнього акціонерного товариства (емітента):

Відкрите акціонерне товариство «ХІМЕКС».

2. Предмет та цілі діяльності: основним видом діяльності товариства є оптова торгівля промисловою продукцією і товарами народного вжитку. Товариство створюється з метою отримання прибутку.

3. Дата проведення установчих зборів: 3 липня 1998 р.

4. Розмір статутного фонду: 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

5. Засновники оплачують акції грошовими коштами. Внесення засновниками майна в натуральній формі не передбачається.

6. Початкові внески мають бути внесені на тимчасовий розрахунковий рахунок DON-512327-UAH-3004-01 (номер рахунку відповідний у національній системі 29092561662012) у філії Першого Українського міжнародного банку в м. Донецьку, МФО 335537. Ідентифікаційний код банку 24165705.

7. Дані про емісію цінних паперів:

7.1. Рішення про випуск акцій прийнято зборами засновників відкритого акціонерного товариства «ХІМЕКС» — протокол №1 від 04 квітня 1998 року.

7.2. Засновники товариства: МИХАЙЛОВ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ; МИХАЙЛОВА ЛЮБОВ ІВАНІВНА.

7.3. Привілеї для власників цінних паперів не передбачаються.

7.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, — формування статутного фонду акціонерного товариства, створення його матеріальної бази (придбання комп'ютерів, програмного забезпечення, спеціальної літератури, офісного обладнання).

7.5. Обсяг емісії, що планується, — 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.6. Вид цінних паперів — акції. Товариство випускає акції тільки прості на пред'явника. Привілейовані та іменні акції не випускаються. Форма випуску акцій —документарна.

7.7. Номінальна вартість — 10 (десять) гривень 00 копійок.

7.8. Кількість — 6000 (шість тисяч) акцій.

7.9. Сума емісії 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.10. Кількість серій — одна. Серія А.

7.11. Порядкові номери акцій — від 0001 до 6000.

7.12. Місце продажу (передплати) — 340000, м. Донецьк, вул. Артема, 58.

7.13. День початку передплати — 26 червня 1998 р., день припинення передплати — 30 червня 1998 р.

7.14. Запланований курс — 10 (десять) гривень за одну акцію.

7.15. У разі недосягнення рівня передплати товариство вважається таким, що не відбулося. Особам, що передплатили акції, повертаються грошові кошти в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.16. У разі перевищення рівня передплати зайва передплата відхиляється в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.17. Доходи за акціями виплачуватимуться товариством за його юридичною адресою (340000, м. Донецьк, вул. Артема, 58).

8. Чинники ризику: погіршення економічної ситуації в державі, посилення податкового тиску; погіршення економічної ситуації.

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Бліц-Авто" (р/р 26000301330709 в Дніпровському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322142, код 21473613; адреса: 252094, м. Київ, вул. Мурманська, 6) шляхом його реорганізації у філіал "Бліц-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Бліц-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - м. Київ, Мурманська, 6.

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Темп-Авто" (р/р 26007301290514 в Ленінградському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322108, код 24076717; адреса: 252179, м. Київ, Житомирське шосе, 14-й км) шляхом його реорганізації у філіал "Темп-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Темп-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - м. Київ, Житомирське шосе, 14-й км.

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Нивки-Авто" (р/р 26005301230166 в Жовтневому відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322067, код 05482653; адреса: 252128, м. Київ, вул. Туполєва, 19) шляхом його реорганізації у філіал з найменуванням "Універсал-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Нивки-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - м. Київ, вул. Туполєва, 19.

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Сфера-Авто" (р/р 26008301180019 в АК ПІБ м. Біла Церква, МФО 321057, код 19407394, адреса: 256400, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Толстого, 40-А) шляхом його реорганізації у філіал "Сфера-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Сфера-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - Київська обл., м. Біла Церква, вул. Толстого, 40-А.

Уважаемые акционеры ОАО Харьковский завод «Кондиционер»!

Уведомляем, что общее собрание акционеров состоится 18 июля 1998 года в 11.00 по адресу: г. Харьков, пр. Московский, 257 (актовый зал).

Регистрация акционеров будет проводиться в день проведения собрания с 9.00 до 11.00.

Повестка дня:

1. Отчет председателя правления о деятельности общества за 1997 год.
2. Заключение ревизионной комиссии по итогам проверки деятельности общества за 1997 год.
3. Утверждение результатов деятельности общества за 1997 год, определение порядка распределения прибыли и покрытия убытков.
4. Утверждение изменений в устав общества.
5. Утверждение изменений во внутренние положения общества.
6. Изменения персонального состава органов управления общества.
7. Принятие решения о создании дочерних предприятий общества. Утверждение их уставов.
8. Утверждение решения о передаче ведения реестра (в связи с принятием Закона Украины «О Национальной депозитарной системе и особенностях электронного обращения ценных бумаг в Украине»).
9. Разное.

Независимый регистратор общества — АО «Международный инвестиционный центр», разрешение ГК ЦБ ФР № 44-Р.

При себе иметь сертификат акций и паспорт.

Справки по тел.: (0572) 90-04-44.

Правление ОАО «ХЗК».

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Експрес-Авто" (р/р 26004200002209 в Дарницькому відділенні УСБ м. Києва, МФО 322023, код 23698227; адреса: 252160, м. Київ, пр. Возз'єднання, 7-б) шляхом його реорганізації у філіал "Експрес-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Експрес-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - м. Київ, пр Возз'єднання, 7-б.

АТ "Українська автомобільна корпорація"

повідомляє про припинення діяльності дочірнього автосервісного підприємства "Бровари-Авто" (р/р 26008301340112 в Броварському відділенні ПІБ, МФО 321433, код 19409252; адреса: 255020, Київська обл., м. Бровари, вул. Чкалова, 7-б) шляхом його реорганізації у філіал "Бровари-Авто".

Правонаступником у повному обсязі прав та зобов'язань реорганізованого підприємства є АТ "Українська автомобільна корпорація". Претензії щодо зобов'язань реорганізованого ДАП "Бровари-Авто" приймаються без обмежень за адресою філіалу - Київська область, м. Бровари, вул. Чкалова, 7-б.

У номер

● Чернівці

Ось ви які, тимурівці

Школярі Баламутівської середньої школи, що в Заставнівському районі Чернівецької області, організували допомогу ветеранам війни, солдатським удовам та інвалідам дитинства: після уроків висапали городи, підсобили по господарству. Діти вирішили, що допомога має бути постійна, і налагодили шефство над дворами немічних і знедолених односельчан.

● Тернопіль

Подільські солов'ї для киян

На Тернопільщині ожили, наповнились дитячим галасом 19 колишніх піонерських таборів виробничих об'єднань, акціонерних товариств, що передбачено програмою облдержадміністрації з оздоровлення дітей. Завдяки місцевій владі, керівникам підприємств та дитячим туристичним організаціям в області нинішнього літа відпочине 60 тисяч дітлахів. А за угодою між держадміністраціями Києва та Тернопільської області передбачено оздоровити майже п'ять тисяч дітей-чорнобильців. Зокрема, їх прийматиме один із найкращих оздоровчих комплексів — «Скоморохи» Бучацького району.

● Миколаїв

Вітер, вітер, ти могутній!..

Державна комісія щойно прийняла до дослідної експлуатації Аджигольську вітрову електростанцію під Миколаєвом. Три її агрегати потужністю 200 кіловат кожен проходитимуть випробування аж до осені. Потім, з урахуванням одержаних результатів, розпочнеться спорудження на Миколаївщині першої промислової електростанції. Водночас випробовують й унікальну систему автоматичного управління вітровою станцією, розроблену науковцями Інституту проблем математичних машин і систем НАН України.

● Львів

Присягаємо служити Україні

Вперше у вітчизняній практиці склали присягу на вірність Україні підрозділи податкової міліції ДПА у Львівській області. В урочистостях взяли участь керівники правоохоронних органів, облдержадміністрації та міськвиконкому.

Чи проводжатимуть пароплави на Дніпрі?

(Початок на 1-й стор.).

Нині Дніпро практично втратив своє транспортне значення. Перевезення пасажирів швидкісним флотом з Києва до Канева, Черкас, Кременчука, Дніпропетровська майже припинено. Залишилися без вантажів порти —незважаючи на те, що перевезення водою в декілька разів дешевші від перевезень залізницею чи автотранспортом.

Саме проблеми Київського річкового порту було винесено на обговорення київського прес-клубу. Приклад діяльності цього підприємства — ще одне підтвердження загальної тенденції «вимирання» портів середнього та верхнього Дніпра, що, позбувшись флоту, залишилися без роботи.

А почалося все з приватизації річкового транспорту, по закінченні якої акціонерна судноплавна компанія «Укррічфлот», заснована на базі кращих транспортних засобів, пішла з Дніпра і зосередилася на морських перевезеннях, — наголосив під час зустрічі з пресою голова правління ВАТ «Київський річковий порт» Костянтин Молодковець. Найбільше потерпіли від цього порти середнього та верхнього Дніпра, а також суднобудівні та судноремонтні заводи.

Ось лише кілька цифр, які навів К. Молодковець. Останніми роками вдесятеро скоротилися обсяги виробництва порту, було ліквідовано 80 % робочих місць. Для порівняння, обсяги перевантажувальних робіт торік становили лише 5,5 % від показників 1990 року. Немає перевезень — нема і вантажів, нема чим завантажити портові потужності. А тим часом кілька кілометрів гідротехнічних споруд — заводи, перевантажувальні механізми, спеціальне обладнання, що швидко псується в умовах простою, — працюють з мізерним коефіцієнтом навантаження. Та навіть за таких умов потребують великих витрат, котрі нічим не окуповуються.

Нині Київський річковий порт намагається відродити судноплавство на Дніпрі. На так званих «дачних» трасах працює 9 річкових «трамвайчиків». За рахунок кредиту придбано теплохід «Киянин» класу «ріка—море», який вже в цю навігацію даватиме надходження до бюджету.

Загалом, за цю навігацію заплановано збільшення обсягу на перевезеннях (в 1,7 разу) та перевантаженнях (в 1,6 разу), але за умов поповнення флоту темпи перевезень могли б бути і більшими.

У зв'язку з цим київські портовики порушують питання про передачу їхньому порту суден суховантажного «ріка—море» плавання, туристичного та річкового флоту, що належать державі і, перебуваючи на балансі АСК «Укррічфлот», не ввійшли до його статутного фонду. За рахунок передачі цих суден до статутного фонду Київського річкового порту збільшується частка держави в акціонерному капіталі, що, як доводить практика, дуже важливо для держави з позиції управління річковим транспортом і з позиції акціонерів—фізичних осіб, які відчувають свою захищеність з боку держави.

Окрім того, це дасть змогу створити транспортний коридор для вантажів, що перевозяться в Київський регіон, а також транзитних, що йдуть Дніпром до скандинавських країн з Близького Сходу та Середземномор'я. Отримавши державне майно в статутний капітал, порт разом з Київським суднобудівним-судноремонтним заводом відновить ремонт флоту в Києві, а не буде здійснювати його за кордоном, як це робиться сьогодні. А за рахунок прибутку від експлуатації туристично-екскурсійних суден компенсуватиме збиткові перевезення пасажирів швидкісним флотом. Усе це дасть змогу відновити сотні робочих місць.

До того ж, за рахунок прибутків порт зможе підтримувати в виробничому стані 2 кілометри вантажних причалів та набережних, які є не лише місцем стоянок флоту, а й місцем відпочинку.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Щоб вода послужила світлу

Нові технології

Воду, яка тече з гір, планують віднині використовувати в Ялті ще й для виробітку електроенергії.

Новинка місцевих раціоналізаторів Михайла Василенка та Олексія Рунова поєднала в собі надійність і дешевизну проекту. Вже три роки перший пробний апарат потужністю 60 кВт працює на пологовий будинок, а надлишок енергії надходить у міську мережу кількох сусідніх районів. Метикуваті ялтинці підрахували, що принаймні: 10 таких міні-ГЕС дадуть змогу забезпечити електрикою щонайменше 2 тисячі квартир.

І все було б добре, якби не паперова тяганина. Оформлення документів забирає час і гроші.

Нині інженери не можуть достукатися до кримських чиновників, а тим часом рядовий споживач потерпає від систематичних відключень світла.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Аміак тримає на плаву

Провінція

Сіверськодонецьке державне виробниче підприємство «Об'єднання «Азот» (Луганська обл.), незважаючи на економічну кризу, намагається триматися на плаву. Понад 100 найменувань його хімічної продукції експортується до багатьох країн світу. На жаль, не всі п'ять технологічних виробництв нині працюють ритмічно. Та кращі показники — на виробництві аміаку.

На знімку: виробнича дільниця «Об'єднання «Азот».

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Мирон МАРКЕВИЧ: «Медалей у чемпіонаті «Карпати» ще не здобували...»

Ми ВЖЕ не раз відзначали цікаву і змістовну гру львівських «Карпат» у нинішньому чемпіонаті. Особливо успішно виступає цей колектив у другому колі. Певною мірою цьому сприяла серйозна довкомплектація команди. За складом вона, либонь, лише трохи поступається лідерові.

— Після зимових канікул ми заявили, що триматимемо курс на призове місце, — каже головний тренер «Карпат» Мирон Маркевич. — Тим більше, що й календар сприяє цьому намірові. Ми, нарешті, більш-менш пристойно зіграли на виїзді, у Києві, проти ЦСКА. Бо на своєму полі, ніде правди діти, почуваємося значно упевненіше, ніж на чужій території. Тепер нам треба максимально успішно провести наступні домашні зустрічі. Звичайно, «Шахтаря» нам не наздогнати. А от третю позицію утримати до снаги. Мотивація висока. Адже «Карпати» ще жодного разу в історії незалежного футболу України не ставали призером національних чемпіонатів.

— У вас сьогодні досить довга лава запасних. Мабуть, конкуренція за місце в основному складі — головний стимул поступу у грі клубу?

— Справді, маємо добір хороших виконавців. Утім, не всі вони, на жаль, у найкращій формі через різні обставини. Лише на заміну виходять такі знані гравці, як Шаран, Ковалець. До стартового складу у нас потрапляють, зрозуміло, найсильніші. Слава Богу, є з кого вибирати.

— Президент ФФУ Валерій Пустовойтенко часто каже, що мріє про наявність у нашому чемпіонаті п'яти-шести сильних клубів, які вели б гостру конкуренцію за чільні місця. Але вже в нинішньому турнірі спостерігається гостра суперечка за призові місця. Яка ваша оцінка ситуації, що склалася у вищих ешелонах українського футболу?

— Не думаю, що «Динамо» випустить із рук чергові золоті нагороди. Але, хай там що, той самий «Шахтар» не припиняє боротьбу за лідерство. Є вже команди, які у змозі обіграти динамівців. Але організація в цілому футбольної справи потребує значного поліпшення, прогресивного підходу. Бажано, щоб тренери клубів (особливо вищої ліги) прагнули вчитися, вдосконалюватися. Не можу сказати, що наш клуб не має жодних проблем. Нібито, і склад сильний, і грає команда в окремих матчах непогано. Але це ще не те, чого хотілося б. Професіоналізм має бути не тільки в розмовах і навіть не тільки на футбольному полі, а в усьому, в повсякденній роботі: і насамперед її слід починати, готуючи юних футболістів. Потрібно дедалі вище піднімати планку, постійно прагнути вдосконалення, беручи приклад з країн, де футбольна справа відлагоджена і стабільна, найкращих зразків.

— Мироне Богдановичу, до речі, жодній із команд —учасниць останнього турніру Ліги чемпіонів — не вдалося двічі переграти нашого лідера. А от «Карпати» у нинішньому чемпіонаті це зробили...

— Нам, звісно, дуже приємно від цього. Але, гадаю, що користь із того має і чемпіон. От якби більше команд складали йому гідну конкуренцію, ліпше було б насамперед самим динамівцям. Легше б гралося їм з «Ювентусом», «Ньюкаслом» тощо. А нашій збірній —діти проти хорватів, чи когось іншого, так переконливо, щоб ніякий «вікінг» зі свистком не зміг би відібрати в України путівку на чемпіонат світу...

Розмову вів Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: головний тренер «Карпат» Мирон Маркевич.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311104.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0